Napsal uživatel Jaroslava Šálková, Líbeznice
Pondělí, 01 Říjen 2001 01:00

Jednou ráno, když se Šakal probudil, zmocnil se ho zvláštní pocit. Jeho instinkt, vypestovaný dlouhým pobytem v podtroseckých pralesích mu ríkal, že není všechno v porádku, a že ho dneska cekají nepríjemný veci. Navíc ho bolela hlava a jeho pes Smítko nebyl k sehnání. Šakal vylezl po ctyrech z Jeskynky, protáhl se a vykrocil k podkosti. Obloha byla šedivá a zamracená, a každou chvíli se zdálo, že zacne pršet. Šakal se mrzute krcil v maskáci a než prešel louky v Prokopském údolí, zacalo drobne mžít.

"Máte tu dopis, trampe," rekl pan Habruvek ze stánku na Kosti a podával mu lístek. Šakal nechápave rozbalil a cetl: "U nás dneska vodpoledne. Šakale! Posýlám ti pozdav a co porád deláš. Já sem chyt sumce u nás v potoce a mám ho ve chlívku. Prídu si pro nej v nedeli ježto nejsem na Parketáku, tam je moc lidí samej hlahol šlapaly mi na hlavu, tak sem v Jinolicích tam je blíž vícep. Kup mi buráki až pudeš kolem hot mi je bidlím tretí rákos zleva zvonek tamtéž. Tvuj Poklicka vodník amatér."

Šakalovi zazárily oci. "Pane Habruvek, až prijdou kluci z osady, at jdou ke mne, budeme mít k veceri sumce." "Dobre, já jim to vyrídím," odvetil pan Habruvek a Šakal odbehl k rybníkum. Chvíli mu trvalo, než se vydrápal na rozbahnenou hráz, nahore se opatrne rozhlédl a po kamenných schudkách sešel ke stavidlu, kde mel ve stráni vodník svuj skromný príbytek. Šakal nahlédl do zaprášeného okénka, ale uvnitr byla tma. Sebehl do rákosí, poklekl na brehu a ruce ponoril do vody. Nahmátl drevenou mrížku vodníkova chlívku a spokojene se usmál.

V té chvíli ho ohlušil príšerný rev a mohutný kopanec do zadních partií jeho vychrtlého tela ho vymrštil a Šakal se rozplácl na hladine jako žába. Na brehu ricel vodník radostí, spílal Šakalovi i jeho kamarádum, a sliboval jim ješte horší pomstu za ty spousty ukradených a vyplašených ryb. Nad Bílým rybníkem kroužil racek a Šakal ve vlhkých džínách se smutne potloukal po okolí. Kdykoli náhodou zabloudil ke Kosti, spatril Poklicku, jak sedí na patníku u parkovište výletních autobusu. Vodník vesele slinil a náruc mel plnou cukrátek a sušenek. Kolem ho obléhal dav turistek a žebronil, aby hovoril vodnickým hlasem. Poklicka se nenechával prosit a jeho vítezné brekeke stoupalo až do oblak.